

Underbilag 2.Afskrift.

P. M.
(Norge).

Efter den av Justisdepartementet ved behandling av statsborgerretsandragender for tiden befulgte praksis er det omtrent undtagelsesfri regel, at ingen bevilling meddeles, før ansøgeren har opholdt sig her i landet i det i statsborgerloven av 21. april 1888 § 3 omhandlede tidsrum av 3 aar. I almindelighed kræves i henhold til en nu allerede i endel aar befulgt praksis 10 aars ophold, dog saaledes, at bevilling ogsaa meddeles før utløpet av dette tidsrum, naar omstændighederne ellers taler for det. I saadanne tilfælde kræves imidlertid løsningsdekret fra vedkommende ansøkers hjemland. Løsningsdekret forlanges forøvrig altid, naar der til uttrædelse av det under-saatlige forhold til den fremmede stat efter dennes lovgivning kræves samtykke av vedkommende stats regjering eller anden myndighet (se paabud derom i loven av 21. april 1888 § 3), tildels ogsaa i andre tilfælde efter mere end 10 $\frac{1}{2}$ aars ophold her i landet.

Det forlanges derhos, at en person, som meddeles norsk statsborgerret, skal være selvhjulpen i økonomisk henseende. Hvis han har mottat fattigunderstøttelse av noget norsk fattigstyre, kræver man derfor i almindelighet, at han tilbakebetaler vedkommende fattigvæsen dets udlæg, før bevilling som norsk statsborger meddeles ham. Man har derhos i almindelighet stillet noksaa strenge fordringer til beskaffenheden av den garanti, som efter lovens § 3 b skal stilles for ansøgeren likeoverfor fattigvæsenet.

Det bemerkes, at ifølge den siden 1896 gjældende fattiglovgivning vil fremmede landes undersaatler, som er indflyttet her til landet efter 28. august 1891, ikke kunne erhverve hjemstavnsret i nogen norsk fattigkommune, medmindre de er meddelt bevilling som norske statsborgere og derefter har opholdt sig mindst 2 paa hinanden følgende aar i samme kommune paa saadan maate, at hjemstavnsret derved kan erhverves.

Som betingelse for, at en ansøker meddeles norsk statsborgerret, opstilles derhos i praksis, at han under sit ophold her i landet har ført en retskaffen vandel, o: at han ikke har været straffet bortset fra ubetydelige politiforseelser — og at hans liv heller ikke iøvrig har git grund til nogen væsentligere anke. I formildende retning lægges der imidlertid vejt paa, hvor lang tid der er hengaat, siden der har været ført anker mot ham av den heromhandlede art.

Fra 1. januar 1904 til 31. december 1913 er der i alt meddelt norsk statsborgerret til 172 danske, heri indbefattet 7 islændinger, 1 færøing og 2 personer fra Dansk Vestindien.